

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BİTMEYEN SEVAP, KAPANMAYAN HESAP; GÖZ NURU EVLATLARIMIZ

Varlığın yegâne sahibi, insanı yaratan ve onu kendisine, kelamına muhatap kılıp; halife eyleyen Yüce Allah'a sonsuz hamd ve şükürler olsun.

Âlemlere rahmet olarak gönderilen, insanlığa güzel ahlakıyla örnek ve önder olan Muhammed Mustafa (s.a.s)'e, muallâ ehl-i beytine ve şerefli dostlarına salât-u selam, tahiyatı ikram olsun.

İnsanı eşyle birlikte yaratan Allah, ona neslini devam ettireceği evlatlar bahşederek yeryüzünün imar ve nizamına memur kılmıştır. Allah'ın insanı halife olarak görevlendirmesi¹ bu memuriyetin mahiyetini ifade etmektedir ki insan Allah'a karşı sorumluklarını ve görevlerini yeryüzündeki davranışlarıyla ve eserleriyle ortaya koyabilecektir. Bu sorumluluk ve görevlerimizden bir tanesi ve başta gelenlerdendir çocuklarımıza karşı sorumluluğumuz. Çocuklarımız bizlere Rabbimizden bir emanet, dünyada göz nuru, sevabı bitmeyen ahiret sermayemizdir.

Muhterem Kardeşlerim

إِنَّمَا مَوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ²

Yüce Rabbimiz bu ayette bizlere, evlatlarımızın hayatımızdaki yerini en veciz bir şekilde beyan etmektedir. Çocuklarımız hayatımızın diğer sayısız nimetlerde olduğu gibi apaçık bir imtihandır. Allah'a karşı sorumluluğumuzun; imanımızın, ahlakımızın, samimiyet ve sadakatimizin ölçütü, kemal ve hidayetimizin vesilesidir çocuklarımız. Bu ayet ile çocuklarımızın, Rabbimizin rızasını kazanabilmek adına, dünyamızı ve ahiretimizi güzelleştiren birer emanet ve fırsat olduğunu öğrenmekteyiz.

Ancak, ayette geçen “fitne” sözcüğü ne yazık ki zihinlerimizde yanlış ve eksik bir anlamaya sebep olmaktadır ki gündelik dilde kullandığımız şekliyle sığ ve eksik mana ile ayeti yorumlamak zorunda kalıyoruz. Tefsir kaynaklarına bakıldığında buradaki “fitne” sözcüğünün “imtihan” sözcüğü ile eş anlamlı olduğu görülecektir. Yani evlatlarımız bizim için hayatımızdaki zorlukların, sıkıntıların, dert ve kederlerin, günah ve kusurlarımızın sebebi

¹ Bakara 2/30

² Teğâbün 64/15

değildir. Evlatlarımız bizim için maddi ve manevi birer yük değildir. Aksine rabbimizin rızasını kazanmamıza vesile birer vesiledir. Bu sebeple imtihanımızdır ki her anne- baba bu nimet ve fırsatı nasıl değerlendirdiğine göre Allah katında karşılık görecektir. İşte bu yüzden evlatlarımız bizim için birer imtihandır. Ayrıca bu hayattaki varlığımızın “imtihan”³ olduğunu, “imtihan edilmeden”⁴de iman sorumluluğumuzu yerine getiremeyeceğimizi hatırladığımızda çocuklarımız bizim için hem dünyada bir göz nuru ve sevinç vesilesi hem ahirette kurtuluş vesilesi olmaktadır. Bu sebeple ayette geçen “fitne” sözcüğünün “imtihan” olarak anlaşılması daha isabetli olacaktır.

Aziz Müslümanlar

مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يُمَجْسِبَانِهِ⁵

"Her doğan fıtrat üzere doğar, Anne-Babası onu ister Yahudi ister Nasrâni(Hıristiyan) ister Mecûsî yapar"

Hz. Peygamber (s.a.s)den aktarılan bu rivayette, Efendimiz bizleri iki önemli noktaya dikkatlerimizi çekmektedir. Birincisi her çocuğun potansiyel olarak aynı itikat ve inanç özelliğine sahip olduğudur ki Yaratan Allah hiçbir kulunu kendisine karşı yaratmaz. İkincisi ise anne-babaların çocukları üzerindeki değiştirici ve dönüştürücü etkiye sahip olduklarıdır. Bu durum bizlerin çocuklarımız üzerindeki sorumluluğunu bir kez daha hatırlatmaktadır ki evlatlarımızın Allah'a karşı kulluk bilincine sahip olmalarında etkin rol oynadığımızı unutmamalıyız. Öldükten sonra bile amel defterimizin açık kalmasını ve hasenât olarak sevaplarımızın devam etmesi⁶ de bu sayede gerçekleşecektir. Allah'a karşı sorumluk bilinci ve ahiret inancının şuuru ile yetiştirdiğimiz ve yönlendirdiğimiz evlatlarımız; bu hayatta faydalı, hayırlı, güzel ve iyi işlerin faili olacak, biz anne-babalarını ise hayır ve dualar ile yâd edeceklerdir.

O halde Rabbimizden bir emanet ve nimet olarak bahşedilen çocuklarımıza karşı öncelikli ve önemli bir sorumluluğumuz sağlıklı ve doğru bir inanç üzere yetiştirmektir. Bu inanç onların Allah'a karşı daha değerli ve makbul kul olmaları noktasında en büyük sermayeleri olacaktır. Bırakılabilecek en değerli miras olan güzel ahlak⁷ yine bu inanç üzerine kurulabilecektir ancak. Ne var ki günümüzde şahit olmak zorunda kaldığımız bir takım yanlış ve eksik bilgilerin, ideolojik ve saplantılı inançların, marjinal ve bağınaz tutumlar çocuklarımızın bizzat anne-babaları tarafından mağdur ve kurban edilmelerine sebep olmaktadır. Öncelikle biz anne-babaların çocuklarımızdan önce kendimizi doğru ve sağlam kaynaklardan beslenerek, akl-ı selim ve kalb-i selim ile tezyin olarak, irfan mektebinin zerafet ve letafetine erişerek gerçek ve

³ Mülk 67/2

⁴ Ankebût 29/2

⁵ Buhârî, Cenâiz, 92

⁶ Müslim, Vasiyyet, 14

⁷ Tirmizî, Birr, 33

kâmil bir imana, güzel ahlaka sahip olmalıyız. Ancak bu sayede kurtuluşumuzun vesilesi, emanetin sahibine yaraşır salih evlatlar yetiştirebiliriz ki bırakabileceğimiz en değerli miras örnek alabilecekleri ahlakımız olsun.

Muhterem Müslümanlar

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا⁸

Yüce Rabbimiz Furkan sûresinde “..onlar Rabbimiz bize göz aydınlığı eşler ve evlatlar ihsan eyle. Ve bizi müminlere örnek eyle diye dua ederler” buyurarak gönülden inanan kullarının bir duasını haber vermektedir. Bu dua ile aslında Rabbimiz bizlere ailemizin gerçek mahiyetini anne-babalar olarak aslı vazifemizi salık vermektedir. Eşlerimiz ve evlatlarımız bize Rabbimizin “göz nuru” değerinde ve yüceliğinde birer nimetidir. Aynı zamanda aile örnek alınan ve birbirine örnek olan insanların yaşadığı bir kurum olmalıdır.

Örnek alınan ve birbirine örnek olan ailede, anne-baba arasındaki bağ geçici menfaatler ve hevesler değildir. Allah için birbirini sevenlerin gönül bağıdır bu bağ. Bu güçlü bağın meyveleri olan çocuklarda aynı şekilde olacaktır. Bu yüzden ailede sevginin, merhametin, cömertliğin, kardeşliğin, paylaşmanın, dayanışmanın, birlikteliğin Allah için olması vazgeçilmez olmalıdır. Mirastan sevgiye, ilgi ve yakınlığa varıncaya kadar evlatlar arası cinsiyet ve şart gözetilmeksizin adaletin sergilendiği, varlığından öte şart ve sebebin aranmadığı, çıkar ve menfaatlerin değil hak ve hakkaniyetin gözetildiği, “sizin en hayırlınız ehline en iyi davrananızdır”⁹ nebevi tavsiyesine uyulduğu aile olmaktır gayemiz.

Allah’ın rızasını kazanabilmek için arzuladığımız evlatlarımıza en güzel ve yakışır isimleri modanın ve sektörün çağrısına kulak vererek değil kıyamet günü nasıl çağrılmasını istediğimize göre belirlemeliyiz.¹⁰ Doğumlarını gurur ve gösterişin, şımarıklık ve şöhretin aracı yapmadan Allah’a şükür olarak akikalarıyla ailemizde sevinç ve huzurun, bereket ve muhabbetin vesile olarak kutlamalıyız.¹¹ Ailemiz ve çocuklarımız için yaptığımız harcamaları ibadet şuuruyla yapmaları her birinin birer sadaka olduğunu bilmeliyiz.¹² Çocuklarımızı âdab-ı muâşerete yaraşır, milli ve manevi değerlerine uygun, ilmî ve fennî donanımları haiz, dinî ve kültürel bilgilere sahip, sosyal hayatın ve zamanın gereklerine münasip (sportif, askeri, sanatsal faaliyet ve donanımları) kazanmış bireyler olarak yetiştirmenin dinî birer sorumluluk olduğunu bilmeliyiz.¹³ Çocuklarımıza karşı örnek ve öğüt verici olmamız gerektiğini, onlara güzel söz ve yapıcı bir tavır ile yaklaşmamız gerektiğini, üslubumuzun şefkat ve sevgiden yoksun olmaması gerektiğini yine Lokman sûresinde Yüce Rabbimiz, Hz. Lokman’ın oğluna nasihatleri

⁸ Furkan 25/74

⁹ Tirmizî, Menâkıb, 63

¹⁰ Ebû Dâvûd, Edeb, 70

¹¹ Hakîm, Müstedrek, III, s.179; İbn Mâce, Zebâih ,no: 3163

¹² Buhârî, İmân, 41; Müslim, Zekât, 49

¹³ Ebû Dâvûd, Salât, 26; Buhârî, Et’ime 2, 3; Müslim, Eşribe, 108; Beyhakî, Şuab, VI, 401

üzerinden haber vermektedir. Yemek yeme adabından, namaz kılmaya varıncaya kadar Hz. Peygamberin torunlarına ve yanında yetişen çocuk yaştaki sahabelere olan nasihatlerini örnek almayız. Yine amcası Hz. Abbas'ın oğlu olan Abdullah'a nasihatlerinin bir kişilik kazandırmada örnek alınacak ilkeler olduğunu bilmeliyiz.

“Yavrucuğum, sana bazı nasihatlerde bulunacağım” dedi ve şöyle buyurdu: “Allah’ın buyruklarını gözet ki, Allah da seni gözetip korusun. Allah’ın (rızâsını) her işte önde tut, Allah’ı önünde bulursun. Bir şey isteyeceksen Allah’tan iste. Yardım dileyeceksen, Allah’tan dile! Ve bil ki, bütün bir ümmet toplanıp sana fayda temin etmeye çalışsalar, ancak Allah’ın senin için takdir ettiği faydayı temin edebilirler. Yine eğer bütün ümmet, sana zarar vermeye kalksalar, ancak Allah’ın senin hakkında takdir ettiği zararı verebilirler. Çünkü artık kaderi yazan kalem yazmaz olmuş, yazıları değişmeyecek şekilde kesinleşmiştir.”¹⁴

Peygamberimizin Abdullah'a vermek istediği şey aslında bir teselli veya birkaç malumat değildir. Burada bir çocuğun kişilik ve karakter oluşumun nasıl sağlanacağıdır. Sağlam ve güçlü karakter ancak sağlam ve güçlü bir Allah inancı ve Allah'a teslimiyet ile gerçekleşir ki aklını ve gönlünü Allah'tan başka hiçbir şey esir alamasın ki böylece özgür ve güçlü bir birey olabilsin.

Bu vesileyle çocuklarımızın Rabbimizden bir emanet ve muazzam bir nimet olduğunu bilmemiz gerektiğini yineleyerek, ailemizin saadeti ve istikbalimizin umudu olan çocuklarımızın göz aydınlığı ve Rabbimizin rızasına vesile olmalarını dilerim. Nihayetinde evlatlarımız ilahi bir nimet ve emanet olarak bizim imtihan aracımız ki bu sayede Rabbimizin rızasına erişebilmekteyiz. Allah bu imtihanımızda gücümüzü, sabrımızı, sevgimizi artırsın rızığımızı ve gönlümüzü genişletsin. Bizleri ailemize karşı mahcup ve çaresiz bırakmasın. Ailemizi ve evlatlarımızı Rız olacağı şekilde koruyup, huzurunda emanetleri layıkıyla teslim edebilmeyi nasip eylesin.

Eyyüp AYZ

İlçe Vaizi

27/01/2023

¹⁴ Tirmizî, Kıyâmet, 59